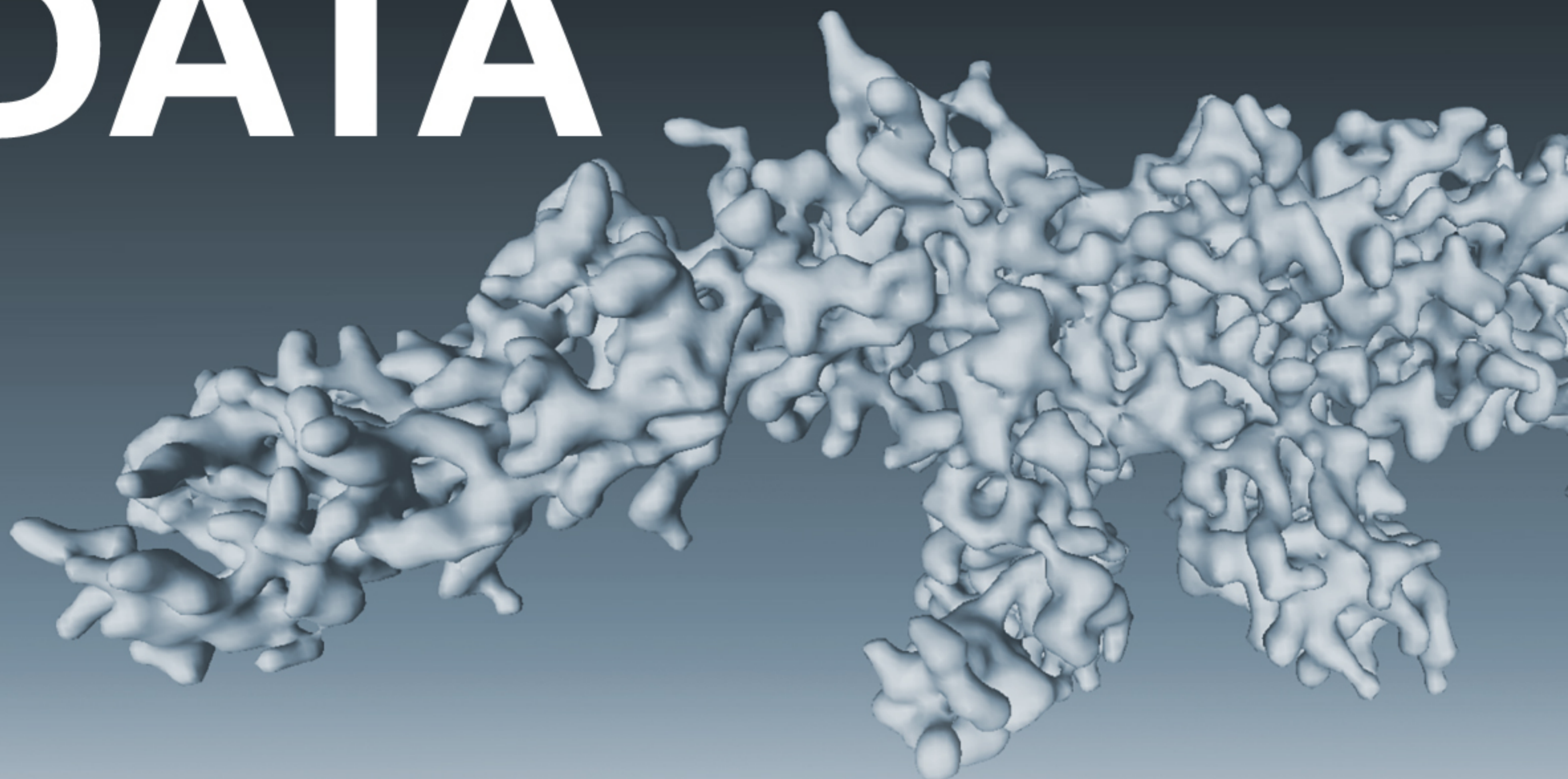

POSTHUMAN _DATA

Przemysław Jasielski
Szymon Kaliski
Marek Straszak
Rafał Zapata
Arek Zub

Kuratorzy: Agnieszka Jelewska, Michał Krawczak
Producentka kreatywna: Karolina Karpowicz

04.11.2019-13.11.2019

Otwarcie 04.11.2019, godz. 19:00

FutureLab

PCSS, Zwierzyńska 20, Poznań

Agnieszka Jelevska Michał Krawczak

Posthuman_Data

Punktem wyjścia dla trzech prezentowanych na wystawie projektów są dane. Dane jako ślady współczesnej kultury mające z jednej strony status indywidualnych cyfrowych linii papilarnych, z drugiej czegoś – co ogólnie możemy określić jako e-waste. Kiedy po raz pierwszy William Gibson użył terminu datascapę w połowie lat 80. XX wieku niewielu spodziewało się, że ta rzeczywistość stanie się naszą codziennością w przeciągu kilku dekad. W latach 90. Manuel Castells ogłaszał nowe, sprzęgnięte z internetem modele społeczne, które funkcjonować miały według zasad „społeczeństwa sieci”, model ten szybko zaczął ewoluować – dziś mamy świadomość tego, że sieć może służyć nie tylko poszerzaniu wolności i emancypacji, ale i manipulacji oraz systemowej kontroli.

I to właśnie z tych dwóch ostatnich cech sieci, według Mateo Pasquinelliego, wyłoniło się globalne „społeczeństwo metadanych”, w którym dziś funkcjonujemy. Metadane opisują postludzka kondycję współczesnej kultury, w której nie ma już miejsca na indywidualności – zamiast tego działa sieć „dywidualności”, o których pisał Gilles Deleuze mając na myśli społeczeństwa kontroli. W takiej sieci działają ludzie, maszyny i organizacje, które budują modele kontroli oparte na pozyskanych metadanych.

W tym społeczeństwie, jak podkreśla to Lev Manovich w swoich najnowszych tekstach, pojawiły się nowe kompetencje zarysowujące podział na tych, którzy tworzą dane (świadomie i nieświadomie – pozostawiając nieintencjonalne „ślady”); tych którzy mają organizacyjne możliwości zbierania i archiwizowania danych oraz tych, którzy mają umiejętności eksperckie w zakresie ich analizy.

Język danych dotyczy współcześnie także bezpośrednio redefinicji porządku naturalnego i artypijalnego. Rozpadający się układ „biologicznej” przyrody i „sztucznej” technosfery zanalizowany został między innymi w ostatnich latach przez Jussiego Parikkę, efektem tego procesu są „medionatury”, zespolone sfery natury, kultury i technologii medialnych. Te sfery należy uznać za współczesny technoewolucyjny system. Za pomocą technologii medialnych w sposób naukowy obserwujemy zaawansowane procesy biologiczne, to z kolei redefiniuje kulturowe definicje życia i procesów ekologicznych, co z kolei determinuje nowe procesy mediatyzacji natury i potrzebę nowych badań.

Trzy stopnie postludzkiego

Prezentowane na wystawie prace tworzą rodzaj stopniowalnej narracji o końcu ludzkiej sprawczości i maszynowej interpretacji kultury, procesach akceptacji katastrofy oraz adaptacyjnych możliwościach medionatury.

Samopowiększenie Przemysława Jasielskiego eksploruje aspekty poznawcze maszynowej interpretacji odpadów warsztatu twórczego artysty. Ślady pozostawione po minionych projektach, wstępne szkice, obliczenia rejestrowane przez robota – posługującego się mikroskopem – nabierają charakteru obcego medialnie, geologicznie i biologicznie krajobrazu. Kulturowe analogowe odpady postrzegane w perspektywie e-waste pozwalają na odkrywanie „dywidualistycznej” (Deleuze) natury artysty, w której tradycyjny warsztat sprzęgnięty jest z usieciowionym myśleniem o technologiach, które zyskują nową sprawczość.

Scrolling to Zero Rafała Zapalę to interaktywna instalacja będąca znakiem temporalnego i medytacyjnego charakteru katastrofy. Tutaj dane rozumiane są jako znaki po-ludzkiej próżni, w której artysta proponuje sentymalny powrót do wspólnotowego doświadczenia – jakim jest głosowe ćwiczenie medytacyjne. W zestrojeniu głosowym przestają istnieć indywidualności, buduje się hybrydowy, mediowany technologicznie organizm, w którym redefinicji ulega sama relacja tego, co ludzkie i nie-ludzkie. W istocie, nawiązująca wprost do filozofii kosmicznego pesymizmu, praca prowokuje myślenie o wspólnotowym doświadczeniu kulturowym, którego podstawą jest akceptacja trwającej katastrofy.

Fab Fungus Szymona Kaliskiego, Marka Straszaka i Arka Zuba, to zaawansowana technologicznie praca anektująca teoretyczną perspektywę medionatur i ich potencjalnych adaptacji w środowisku cyfrowo-biologicznym. W tym projekcie dane są częścią nowej natury, ich fizyczna reprezentacja jest już tylko jedną z możliwych biologicznych interpretacji kodu. Mowa jest tu o redefinicji tego, co żywe i nie-żywe, artypijalne i naturalne. Praca stawia pytanie, na ile „naturze” i definicjom biologicznym bliższe są algorytmy i „nie-ludzkie” języki programowania, niż antropocentryczne strategie tworzenia kulturowych narracji i mitów?

Agnieszka Jelevska Michał Krawczak

Posthuman_Data

The starting point for the three projects presented at the exhibition is data. Data as traces of modern culture having on the one hand the status of individual digital fingerprints, on the other - something that we can generally call e-waste. When William Gibson first used the term datascape in the mid-1980s, not many expected that this reality would become our everyday life in a few decades. In the 1990s, Manuel Castells announced new social models linked to the Internet, which were to operate according to the principles of "society of the network", this model quickly began to evolve - today we are aware that the network can serve not only to expand freedom and emancipation, but also manipulation and system control.

And it is from these last two features of the network, according to Mateo Pasquinelli, that the global "metadata society" in which we operate today has emerged. The metadata describes the post-human condition of modern culture, in which there is no room for individuality - instead, the "dividual" network, of which Gilles Deleuze wrote about the control society. Such a network includes people, machines and organizations that build control models based on acquired metadata.

In this society, as Lev Manovich emphasizes in his latest texts, new competences have emerged outlining the division into those who create data (consciously and unconsciously - leaving unintentional "traces"); those who have organizational capabilities to collect and archive data, and those who have expert skills in analyzing them.

The data language nowadays also directly relates to the redefinition of natural and artificial order. The disintegrating system of "biological" nature and "artificial" technosphere has been analyzed, among others, in recent years by Jussi Parikka, the effect of this process is the "medionatures", complex spheres of nature, culture and media technologies. These spheres should be considered a modern techno-evolutionary system. Through the use of media technologies, we observe advanced biological processes in a scientific way, which in turn redefines the cultural definitions of life and ecological processes, which in turn determines new processes of mediatization of nature and the need for new research.

Three degrees of post-human

The works presented at the exhibition create a kind of gradual narration about the end of human agency and machine interpretation of culture, disaster acceptance processes, and the adaptive possibilities of medianatures.

Self Enlargement by Przemysław Jasielski explores the cognitive aspects of machine interpretation of the artist's creative workshop wastes. Traces left behind by past projects, preliminary sketches, calculations recorded by the robot - using a microscope - acquire a character that is alien to the media, geological and biological landscape. Cultural analog waste seen in the e-waste perspective makes it possible to discover the "dividual" (Deleuze) nature of the artist, in which the traditional workshop is coupled with networked thinking about technologies that gain new agency.

Scrolling to Zero by Rafał Zapala is an interactive installation that is a sign of the temporal and meditative nature of the disaster. Here, data is understood as signs of a human vacuum, in which the artist proposes a sentimental return to the community experience - which is the voice meditation exercise. Individuality ceases to exist in vocal alignment, a hybrid, technologically mediated organism is being built, in which the relationship of what is human and non-human is redefined. In fact, referring directly to the philosophy of cosmic pessimism, the work provokes thinking about a community cultural experience based on the acceptance of an ongoing disaster.

Fab Fungus by Szymon Kaliski, Marek Straszak and Arek Zub is a technologically advanced work annexing the theoretical perspective of medianatures and their potential adaptations in the digital-biological environment. In this design, data is part of a new nature, its physical representation is just one of the possible biological interpretations of the code. We are talking here about redefining what is alive and inanimate, artificial and natural. The work raises the question: how much closer to "nature" and biological definitions are algorithms and "non-human" programming languages than anthropocentric strategies for creating cultural narratives and myths?

**Szymon Kaliski
Marek Straszak
Arek Zub**

FabFungus

Szymon Kaliski
Marek Straszak
Arek Zub

FabFungus

FabFungus, instalacja, 2019
algorytm, rendery, wydruki 3D

FabFungus jest symulacją rozrostu formy życia, zdeterminowanej przez sterowane parametry warunków jej kształtowania się. Moc stwórcza algorytmu napisanego przez Kaliskiego, została zoptymalizowana przez Straszaka i Zuba pod kątem druku 3D. Możliwości technologiczne określiły zatem to, jak wirtualne sztuczne życie zostanie ostatecznie poddane fabrykacji – przetłumaczeniu na świat materialny.

Dzięki prostemu założeniu relacji matematycznego porządku świata z biologicznymi regułami rozrostu grzybni, uzyskana forma może zostać uznana za spekulację jej zaistnienia w warunkach innych niż ziemskie, ale opartej na autopoiesis, czyli samowytwarzającej się w oparciu jedynie o własne elementy. Jest to zatem narzędzie, które może posłużyć do dalszej eksploatacji po naniesieniu nowych parametrów.

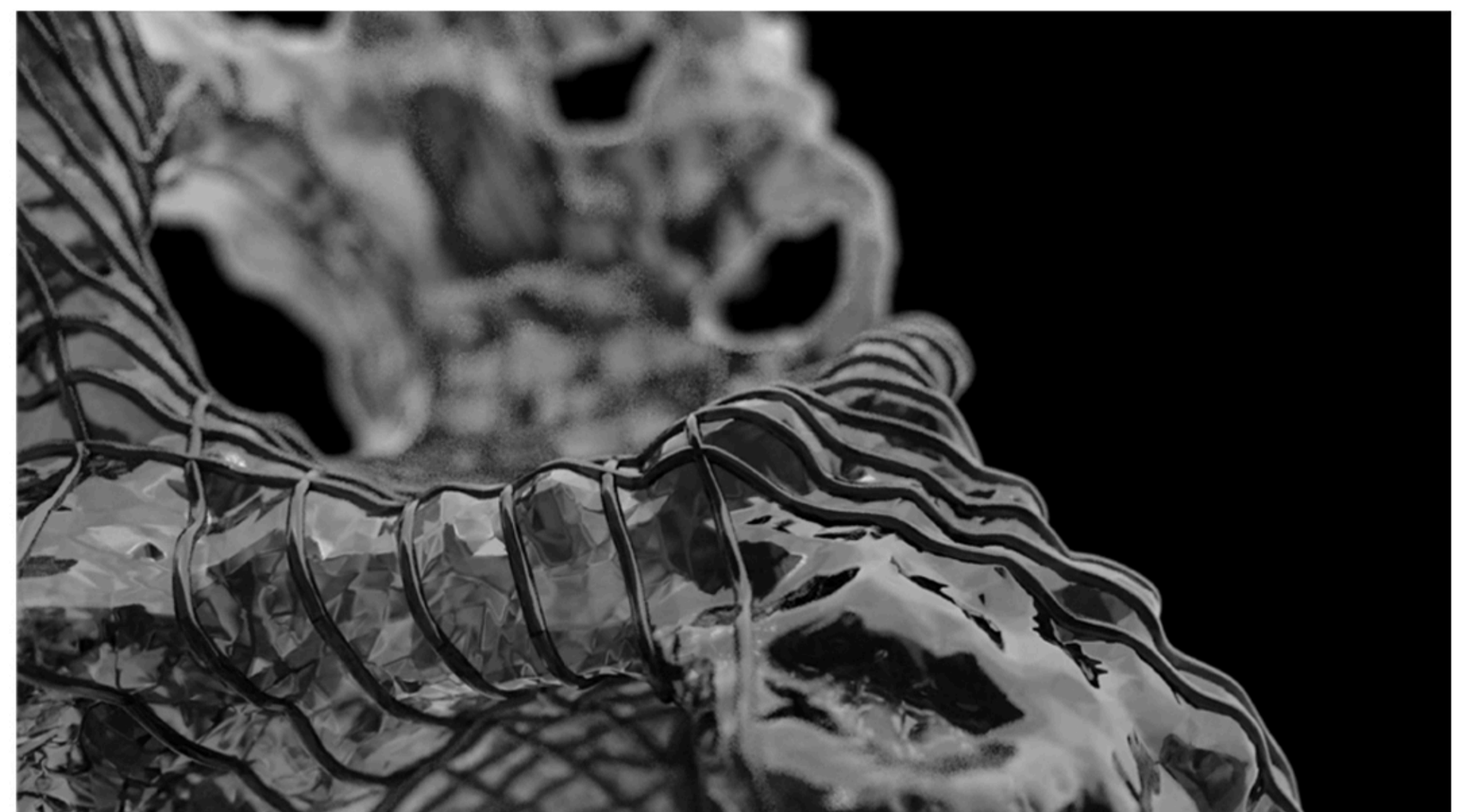
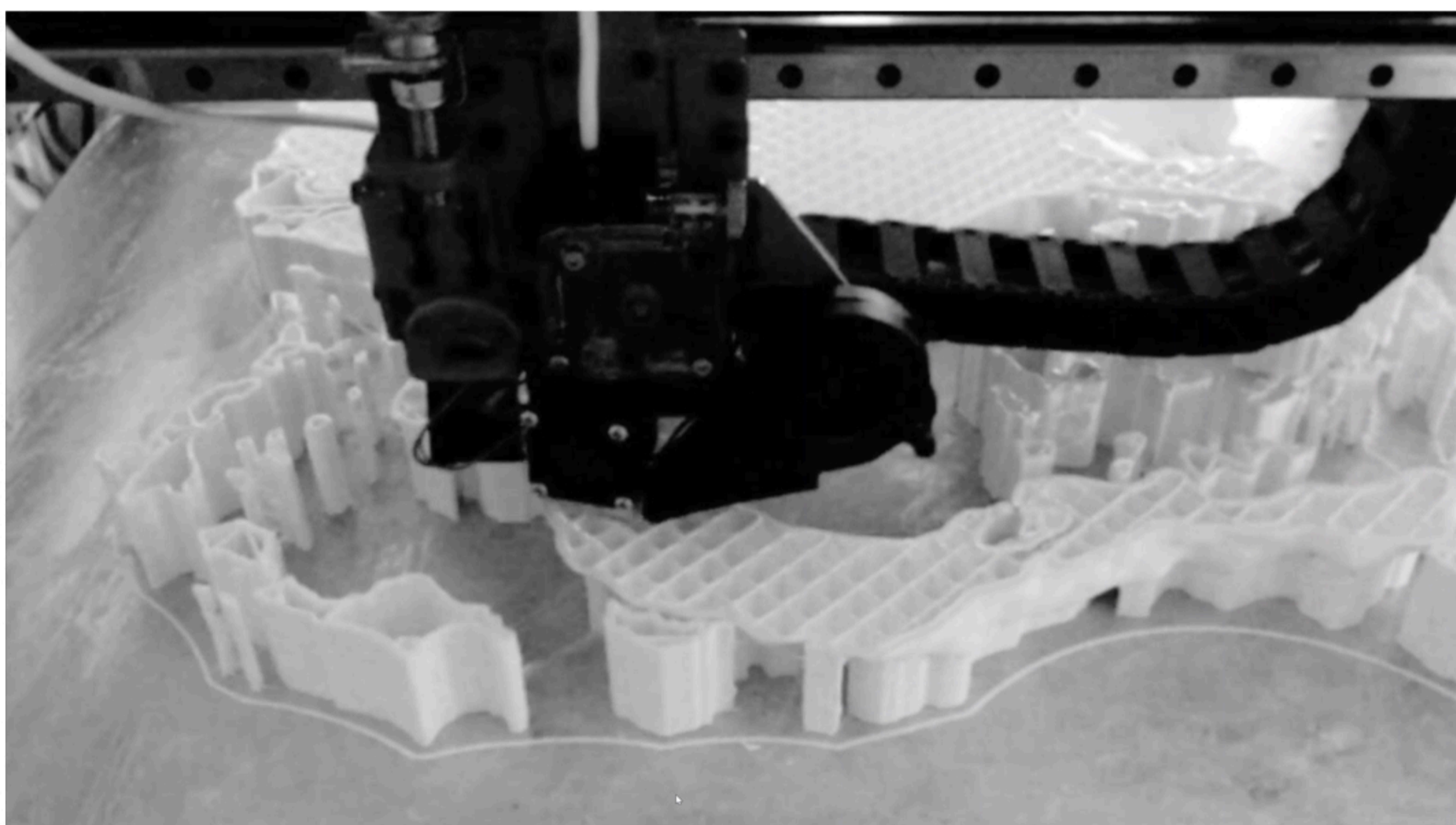
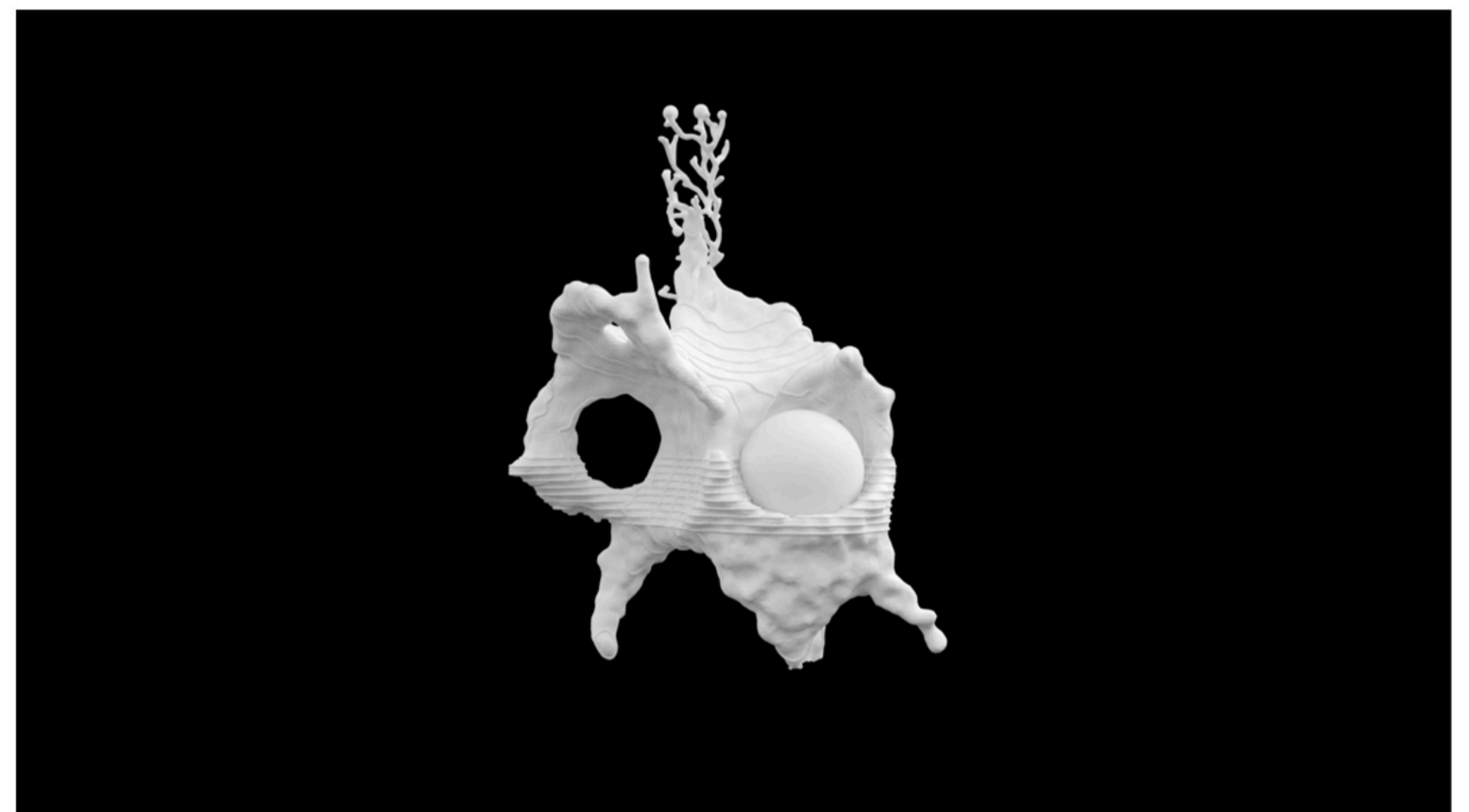
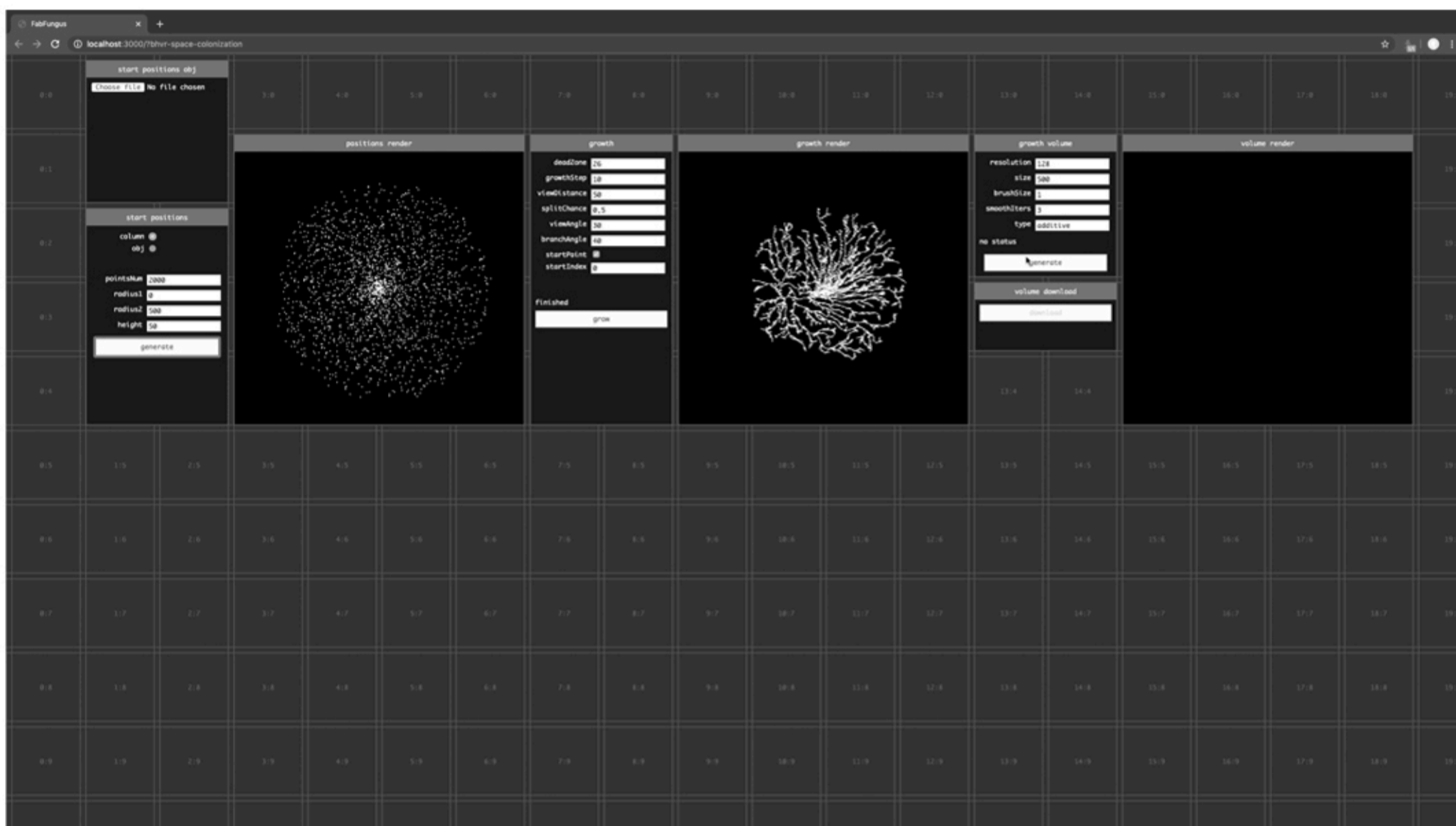
FabFungus, installation, 2019
algorithm, renders, 3D prints

FabFungus is a simulation of the growth of a life form, determined by the controlled parameters of its shaping conditions. The germinating power of the algorithm written by Kaliski has been optimized by Straszak and Zub for 3D printing. Thus, technological possibilities have determined how virtual artificial life will ultimately be fabricated and translated into the material world.

The mechanism for the algorithm is based on the simple assumption of the relationship between the mathematical order of the world and the biological rules for the development of mycelium. So, the obtained form can be considered as a speculation of its occurrence in non-terrestrial conditions, but based on autopoiesis, i.e. self-reproduction based only on own elements. It is therefore a tool that can be used for further operations after applying new parameters.

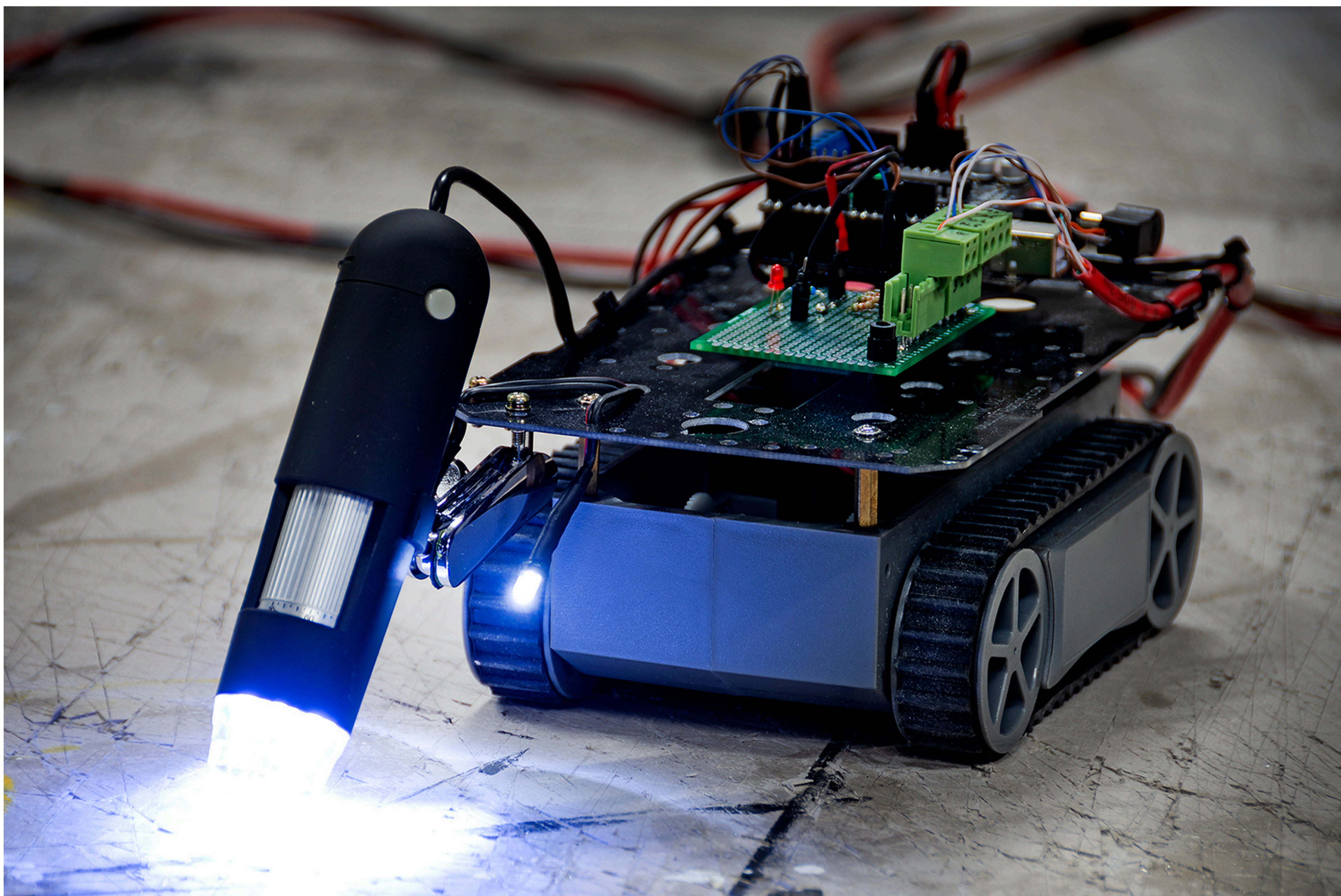
Szymon Kaliski
Marek Straszak
Arek Zub

FabFungus

Przemysław Jasielski

Self Enlargement

Przemysław Jasielski

Self Enlargement

Samopowiększenie, instalacja interaktywna, 2019
tekturowa plansza, mikroskop ze sterownikiem, ekran

Instalacja pozwala na nawigowanie robotem z mikroskopem po powierzchni podłoża, które w przeszłości służyło do realizacji prac artystycznych.

Dzięki zmianie skali na mikro, przyglądanie się śladom aktywności staje się eksploracją krajobrazu przypominającego obcą, niezmierną rzeczywistość.

Artysta nie tylko pozwala przyrzeć się swojemu procesowi twórczemu, co przełamuje zachodnią tradycję eksponowania ostatecznej formy dzieła sztuki. Wszak jego opierająca się na eksperymencie sztuka, w dużej mierze wynika z inspiracji metodami naukowymi, których podstawą są próby, błędy, analizy i mnogie procesy myślowe.

Dla Jasielskiego jednakże gra z optyką ironicznie podejmuje również aspekt kontemplacji potęgi gestu artystycznego.

Self Enlargement, interactive installation, 2019
cardboard sheet, microscope with driver, screen

The installation allows you to navigate a robot with a microscope on the surface of the cardboard sheet, which in the past was used to execute artistic works.

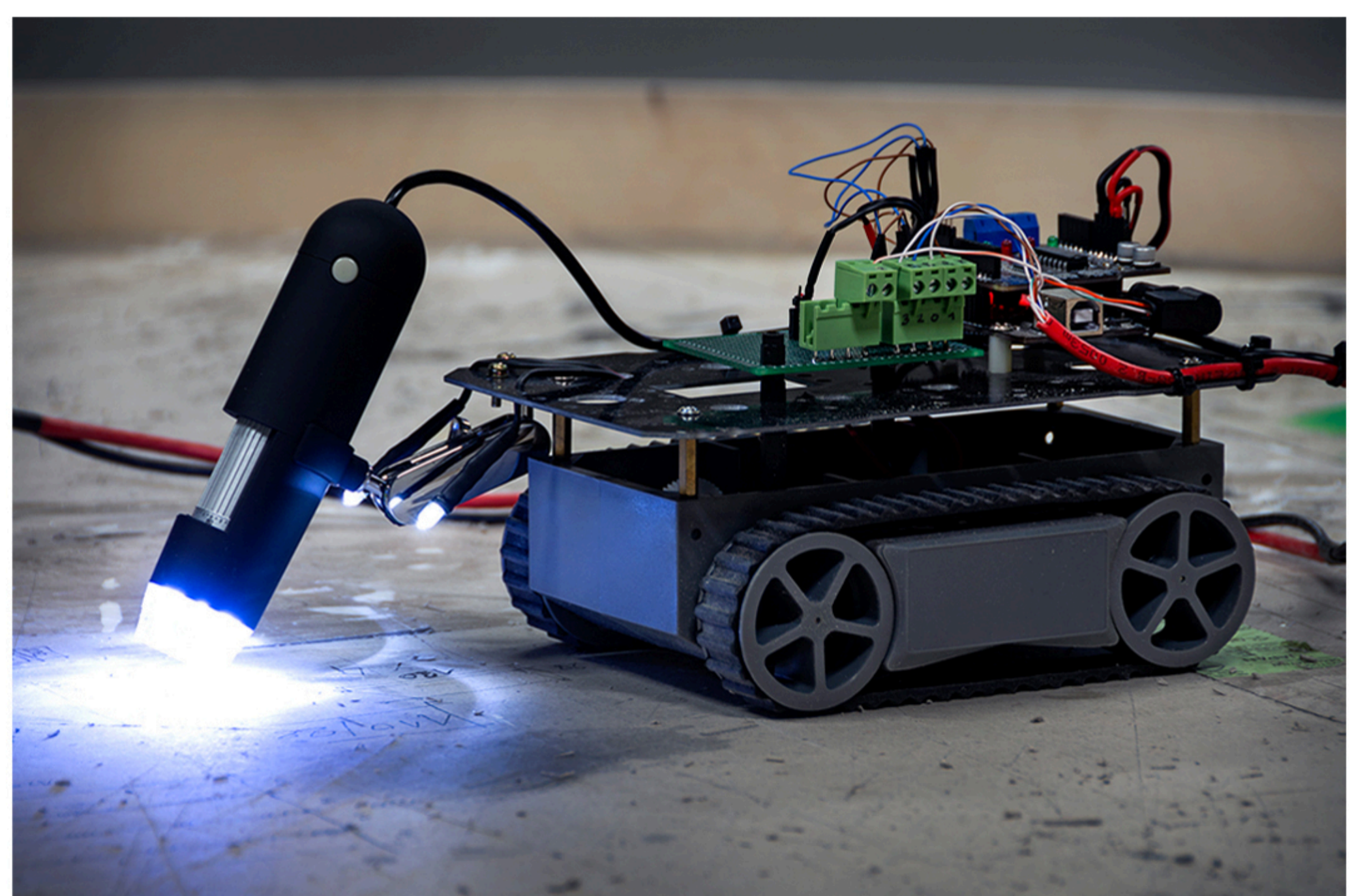
By changing the scale to micro, looking at the notes and traces of activity becomes an exploration of a landscape reminiscent of another, alien reality.

The artist not only gives a glance at his creative process, which resists the Western tradition of displaying the final form of a work of art. Though, his experiment-based art is largely due to inspiration with scientific methods based on tests, errors, analyzes and multiple thought processes.

For Jasielski, however, playing with optics ironically brings the aspect of contemplating the power of artistic gesture.

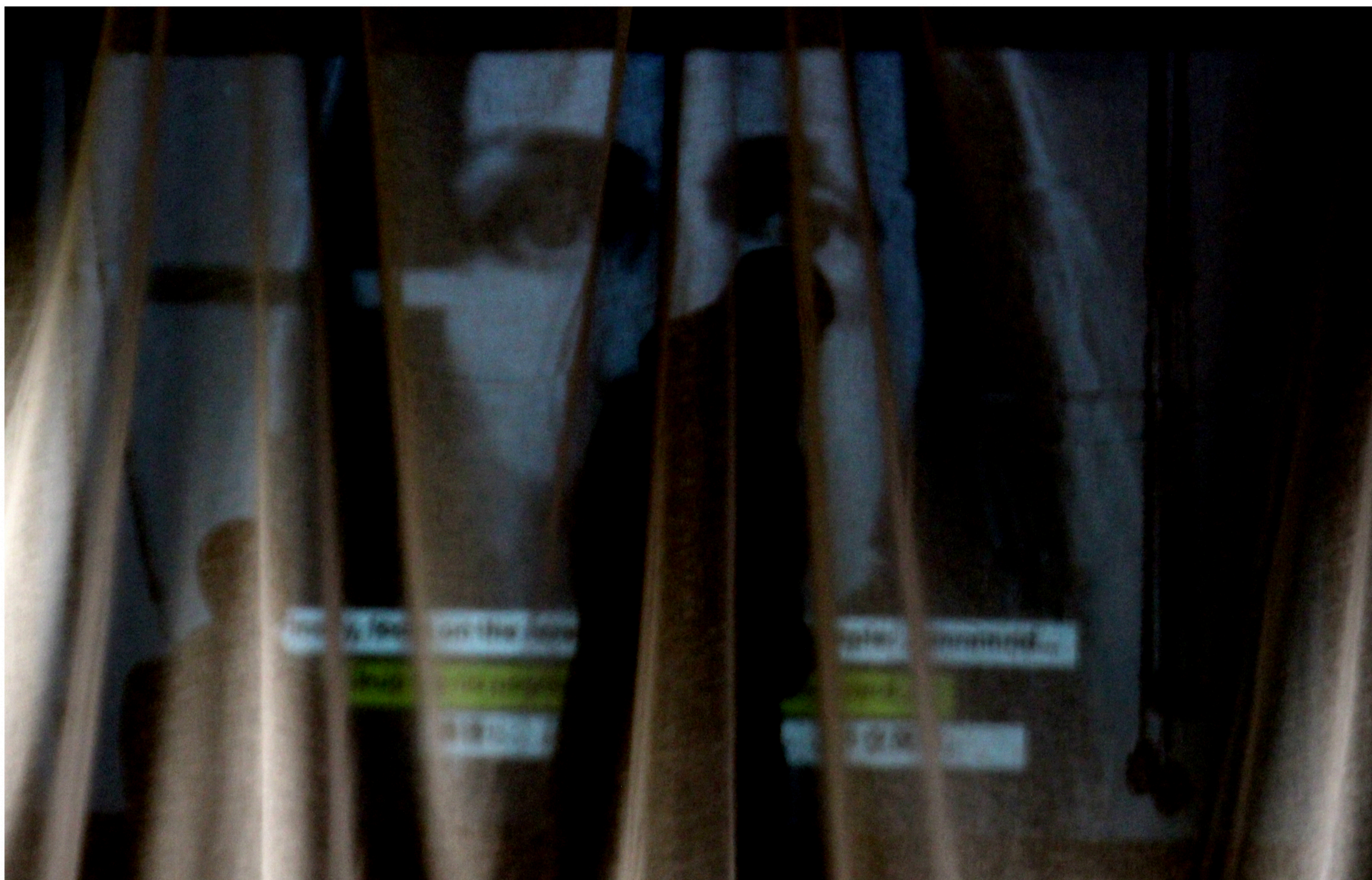
Przemysław Jasielski

Self Enlargement

Rafał Zapala

Scrolling to Zero

Rafał Zapala

Scrolling to Zero

>>(0) *Scrolling to Zero*, instalacja, 2019
18', video, dźwięk wielokanałowy, mikrofony CB

*To koniec.
Wyparowywuje... lub wycieka.
Się pobiera ... bajt po bajcie.
Renderuje się – oddech za oddechem.
Słuchacze.
Jestesmy zorganizowanymi organami.
Jesteśmy organizmem.
Jesteśmy dźwiękiem. Zorganizowanym dźwiękiem.*

Utwór/instalacja jest zbiorową medytacją dźwiękową słowa END, brzmieniowym rytuałem na organy, elektronikę i głosy publiczności, prowadzonym przez cyfrowego awatara.

(...) W post-molekularnym świecie, w erze Antropocenu, definiowanym przez zagrożenie zagładą atomową, katastrofą polityczną i ekologiczną, ludzie jako gatunek zostali zderzeni z bezkresną próżnią. Z brakiem celu, z perspektywą unicestwienia. Odliczanie do zera już się rozpoczęło. Suma doświadczeń ludzi medytujących pustkę w grupie stanowi więcej niż pustka w ogóle. (...) W tym doświadczeniu tkwi etyczna propozycja nowej świadomości i odpowiedzialności za interrelacyjność. Nie należy obawiać się więc momentu zapaści. Na miejsce każdego bytu, każdego gatunku pojawi się inny. (...) – Zak Hal, darkNet edition v201017

Poza wersją pełną na organy, przeznaczoną do przestrzeni sakralnych, utwór może być wykonywany również w wersji kameralnej na syntezatory i elektronikę lub w wersji akuzmatycznej instalacji.

Video: Marek Straszak

>>(0) *Scrolling to Zero*, installation, 2019
18', video, multichannel audio, CB microphones

*It's the end.
Evaporating. Ev... or leaking.
Downloading byte by byte.
Rendering breath by breath.
Listeners.
We are organised organs.
An organism.
We are the sound. Organised sound.*

The composition is a collective sound meditation of the word END, a sound ritual for organ, electronics and audience's voices, led by a digital avatar.

(...) In the post-molecular world, in the era of Anthropocene, which is defined by the threat of nuclear annihilation, as well as by political and ecological catastrophe, people as a species have been clashed with boundless emptiness. With a lack of objective, with the prospect of annihilation. Scrolling to zero has commenced. The sum of experiences of people who meditate emptiness in a group, is more than emptiness in general. (...) In this experience that ethical proposal of a new awareness and responsibility for interrelationship is contained. Thus, one should not fear the moment of collapse. The place of each being, of each species will be taken by another. (...) – Zak Hal, darkNet edition v201017

Apart from the full version for organs, intended for sacred spaces, the work can also be performed in a chamber version for synthesizers and electronics or in an acousmatic installation version.

Video: Marek Straszak

Rafał Zapala

Scrolling to Zero

POSTHUMAN_DATA

#poznańwspiera

Foto: Jacek Zydorowicz

POSTHUMAN_DATA
Poznań 2019

an_ARCHE newmusicfoundation

POZnań*
Projekt dofinansowany ze środków
Urzędu Miasta Poznania

POSTHUMAN_DATA

#poznajwspiera

Foto: Jacek Zydorowicz

POSTHUMAN_DATA
Poznań 2019

POSTHUMAN_DATA

#poznajwspiera

<http://jasielski.com/>

<https://szymonkaliski.com/>

https://www.pinterest.com/kamyk_hc/

<http://zapala.com.pl/>

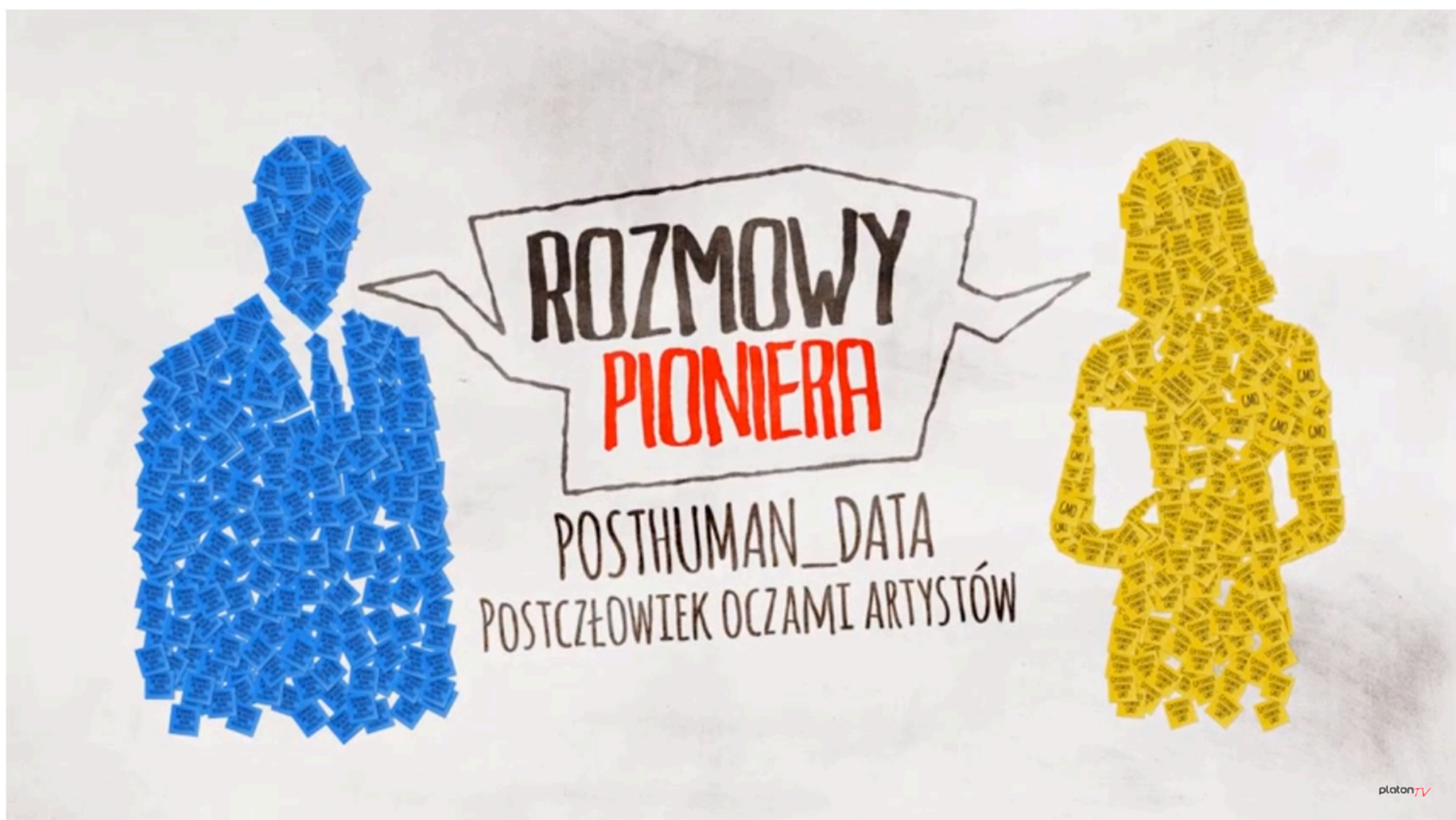
<http://hg-homegrown.blogspot.com/>

<https://artandsciencestudies.com/en/zespola/agnieszka-jelewska/>

<https://artandsciencestudies.com/en/zespola/michal-krawczak/>

<https://artandsciencestudies.com/zespola/karolina-karpowicz/>

<http://futurelab.pl/>

<https://youtu.be/McvQMN0UBIA>

POSTHUMAN_DATA
Poznań 2019

POSTHUMAN_DATA

#poznajwspiera

Projekt graficzny / Graphic design: Przemysław Jasielski
Skład graficzny / Graphic setting: Karolina Karpowicz
Motyw grafiki 3D / 3D graphic motive: Szymon Kaliski
Opisy prac / Work descriptions: Karolina Karpowicz
Współpraca PCSS / PSNC cooperation: Damian Niemir

Copyright: Humanities / Art / Technology Research Center

POSTHUMAN_DATA
Poznań 2019